

ADT Projekt Gesellschaft der Arbeitsgemeinschaft

Deutscher Tierzüchter mbH

mot

Europeiska gemenskapernas kommission

”TACIS-programmet — Anbudsinfordran — Oegentligheter i
upphandlingsförfarandet — Talan om ogiltigförklaring — Skadeståndstalan —
Upptagande till sakprövning”

Förstainstansrättens dom (tredje avdelningen) av den 24 februari 2000 . . . II- 391

Sammanfattning av domen

1. *Förfarande — Ansökan genom vilken talan anhängiggjorts — Formkrav — Fastställelse av föremålet för tvisten — Kortfattad framställning av grunderna för talan — Ansökan om ersättning för skada som orsakats av en gemenskapsinstitution (EG-stadgan för domstolen, artikel 19 första stycket och artikel 46 första stycket; förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 44.1 c och d)*

2. *Talan om ogiltigförklaring — Gemenskapsdomstolarnas behörighet — Yrkanden om att rätten skall rikta ett föreläggande till en institution — Avisning (EG-fördraget, artikel 173 (nu artikel 230 EG i ändrad lydelse) och artikel 176 (nu artikel 233 EG))*
3. *Europeiska gemenskapernas upphandling — Ingående av ett kontrakt efter anbuds-förfarande — Påstående att det har skett försök till bestickning i ett upphandlings-förfarande — Bevisvärde — Villkor*
4. *Europeiska gemenskapernas upphandling — Ingående av ett kontrakt efter anbuds-förfarande — Institutionernas utrymme för skönsmässig bedömning — Domstolspröv-ning — Gränser*
5. *Europeiska gemenskapernas upphandling — Ingående av ett kontrakt efter anbuds-förfarande — Avbrytande av ett utvärderingsförfarande*
6. *Institutionernas rättsakter — Allmän skyldighet att upplysa dem till vilka rättsakterna riktar sig om vilka rättsmedel som finns och om de villkor som gäller för deras utnyttjande — Föreligger inte*

1. Enligt artikel 19 första stycket i domstolens stadga, som är tillämplig på förfarandet vid förstainstansrätten med stöd av artikel 46 första stycket i samma stadga, och enligt artikel 44.1 c och d i förstainstansrättens rättegångs-regler skall en ansökan innehålla uppgifter om föremålet för talan samt en kortfattad framställning av grunderna för denna. Oberoende av vilken terminologi som används skall dessa uppgifter vara tillräckligt klara och precisa för att svaranden skall kunna förbereda sitt försvar och förstainstansrätten skall kunna pröva talan, utan i förekommande fall andra uppgifter. För att garantera rättssäkerheten och en god rättsskipning krävs, för att en talan skall kunna tas upp till sakprövning, att de väsentligaste faktiska och rättsliga omständigheter som talan grundas på åtminstone kortfattat men på ett konkret och begripligt sätt framgår av innehållet i själva ansökan.

Framställningen av grunderna för en talan, i den mening som avses i rättegångsreglerna, behöver inte vara utformad på något särskilt sätt. En redogörelse för grundernas innehåll snarare än deras rättsliga kvalifikation kan räcka, förutsatt att dessa grunder tillräckligt klart framgår av ansökan.

För att uppfylla dessa krav skall en ansökan om ersättning för skada som en gemenskapsinstitution påstås ha orsakat innehålla uppgifter som gör det möjligt att identifiera det beteende som sökanden klandrar institutionen för, skälen till att sökanden anser att det finns ett orsakssamband mellan beteendet och den skada som sökanden

påstår sig ha lidit samt skadans art och omfattning.

(se punkterna 65—67 och 74)

2. Yrkanden om att kommissionen skall åläggas att vidta vissa bestämda åtgärder kan inte tas upp till sakprövning i ett mål om ogiltigförklaring. Förstainstansrätten kan nämligen, inom ramen för sin behörighet, inte rikta förelägganden till gemenskapsinstitutionerna eller träda i deras ställe, eftersom gemenskapsdomstolarna endast är behöriga att kontrollera lagligheten av den rättsakt som ifrågasätts.

(se punkterna 83—84 och 87)

3. För att det skall anses styrkt att det skett försök till bestickning i ett förfarande för upphandling med anbudsfordran, krävs att det finns ovedersägliga bevis härför eller åtminstone att det föreligger en kedja av objektiva, relevanta och samstämmiga uppgifter som talar för detta.

(se punkterna 121 och 128)

4. Kommissionen har ett betydande utrymme för skönsmässig bedömning i fråga om vad som skall beaktas vid ett beslut att sluta avtal efter anbudsfordran. Gemenskapsdomstolarnas prövning är begränsad till en kontroll av att reglerna för handläggning och för motivering har följts, att de faktiska omständigheterna är materiellt riktiga, att bedömningen inte är uppenbart oriktig och att det inte har förekommit maktmissbruk.

Kommissionen, som är den upphandlande myndigheten, är inte bunden av utvärderingskommitténs förslag. Det förhållandet att kommissionen inte har anförtrott genomförandet av ett projekt till ett visst företag, trots att utvärderingskommittén ansett att detta företags anbud var det förmånligaste, utgör således inte i sig ett förfarandefel som kan medföra en ogiltigförklaring av kommissionens beslut att sluta kontraktet i fråga med ett annat företag som deltagit i anbudsförfarandet.

(se punkterna 147 och 152)

5. Kommissionen är skyldig att under varje del av ett upphandlingsförfarande säkerställa likabehandling av och följaktligen även lika möjligheter för alla anbudsgivare. Den har därför rätt att för dessa ändamål avbryta ett utvärderingsförfarande och organisera ett nytt förfarande som är öppet för

samma anbudsgivare som de som har deltagit i det första utvärderingsförfarandet.

föregick den händelse som medförde att förfarandet blev rättsstridigt, förutsett att dessa delar inte har påverkats av denna rättsstridighet.

I artikel 24 i de allmänna föreskrifterna om anbudsinfordran och tilldelning av kontrakt om tjänster som finansieras genom medel från PHARE/TACIS, på vilken kommissionen grundar ett sådant beslut, anges uttryckligen visserligen endast en möjlighet för kommissionen att besluta att avsluta eller avbryta upphandlingsförfarandet eller att börja om från början utifrån nya förutsättningar.

(se punkterna 164—167)

6. Eftersom det saknas en uttrycklig bestämmelse härom i gemenskapsrätten kan det inte anses föreligga en allmän skyldighet för gemenskapens administrativa myndigheter och domstolar att upplysa medborgarna om tillgängliga rättsmedel och de villkor som gäller för deras utnyttjande.

När det förekommit en oegentlighet under ett administrativt förfarande är kommissionen för övrigt inte skyldig att, om inte motsatsen föreskrivs, upprepa de delar av detta förfarande som

(se punkt 210)